

М. М. Кальченко,

к. е. н., докторант, Інститут тваринництва, Національна академія аграрних наук України

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-2977-5049>

DOI: 10.32702/2306-6814.2025.14.168

АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ТА СИНЕРГІЇ ВЗАЄМОДІЇ КОМПОНЕНТІВ ПОТЕНЦІАЛУ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ПІДПРИЄМСТВ-ВИРОБНИКІВ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

M. Kalchenko,

PhD in Economics, Doctoral student, Livestock Farming Institute of the National Academy of Agrarian Sciences of Ukraine

ANALYSIS OF THE EFFICIENCY AND SYNERGY OF THE INTERACTION OF THE COMPONENTS OF THE ECONOMIC GROWTH POTENTIAL OF LIVESTOCK PRODUCTION ENTERPRISES

У статті проаналізовано ефективність та синергію взаємодії компонентів потенціалу економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва.

Встановлено, що сталий розвиток і підвищення конкурентоспроможності можливі лише за умов цілісного, взаємопов'язаного управління ресурсами. Скоординоване використання виробничих, фінансових, кадрових, технологічних і управлінських ресурсів створює синергетичний ефект, коли загальний результат перевищує суму внеску кожного окремого елементу.

Визначено, що раціональна побудова структури потенціалу, що відповідає стратегічним цілям підприємства, сприяє ефективному використанню ресурсів, адаптації до змін у зовнішньому середовищі та виявленню внутрішніх резервів розвитку.

Доведено, що впровадження синергетичних механізмів слід розглядати не лише як ефективний інструмент менеджменту, а й як стратегічну передумову для створення стабільної, безпечної та конкурентоспроможної аграрної моделі.

The article examines the effectiveness and synergy of the interaction between the components of livestock enterprises' economic growth potential. The relevance of this study lies in the urgent need to adapt agricultural enterprises to a complex and rapidly changing global environment, characterized by significant transformations in the food sector, increasing climate variability, rising production costs, and the growing importance of sustainable development objectives. The paper substantiates that a synergistic approach is becoming increasingly significant at the global level, as it enables a comprehensive and integrated solution to the strategic challenges that modern agriculture faces. The implementation of primary objectives, including sustainability, competitiveness, and resilience, becomes feasible through the harmonized integration of diverse resources-material, financial, human, and technological-as well as through the application of innovative management and production strategies. It is established that the principles of sustainable development and improved

competitiveness can only be effectively realized through holistic, interconnected, and strategically guided resource management. The coordinated and complementary use of production capacities, financial tools, workforce potential, digital and technological solutions, and efficient organizational structures generates a powerful synergistic effect, where the resulting outcomes significantly exceed the sum of the parts. Furthermore, it is shown that a well-structured internal potential, when aligned with an enterprise's long-term strategic objectives, promotes the efficient allocation of resources, facilitates responsiveness to external pressures, and helps uncover hidden reserves for development and innovation. This is of relevance to livestock enterprises, whose operations are inherently influenced by biological cycles, environmental risks, and volatile market conditions. The study proves that the integration of synergistic mechanisms is not only a valuable managerial tool but also a key strategic requirement for building a stable, secure, and competitive agricultural system that is resilient to future challenges.

Ключові слова: економічне зростання, ефективність, конкуренція, підприємства-виробники продукції тваринництва, потенціал, синергія.

Key words: economic growth, efficiency, competition, livestock producers, potential, synergy.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

На сучасному етапі динамічного розвитку аграрного сектору, особливо в галузі тваринництва, стає пріоритетним глибокий аналіз ефективності використання потенціалу економічного зростання підприємств. На тлі значної конкуренції, нестабільності ринкового середовища, ресурсних обмежень та вимог до якості продукції, підприємства-виробники продукції тваринництва повинні не тільки ефективно управляти наявними ресурсами, але й забезпечувати інтеграцію та взаємодію всіх компонентів свого ресурсу.

Окремої уваги заслуговує вивчення синергії між такими складовими, як виробничі, фінансові, управлінські, кадрові та інноваційні ресурси. Правильно організована взаємодія цих елементів дозволяє не лише підвищити загальну ефективність діяльності підприємств, але й посилити конкурентні позиції, що створить основу для майбутнього зростання.

Також актуалізує тему дослідження й потреба в адаптації підприємств тваринництва до сучасних викликів, таких як: глобальні продовольчі тенденції, кліматичні зміни, зростання собівартості виробництва, вимоги сталого розвитку. Аналіз ефективності та синергетичної взаємодії потенціалу дозволяє виявити внутрішні резерви зростання, оптимізувати управлінські рішення та сприяти формуванню стратегічних моделей розвитку аграрних підприємств.

Таким чином, дослідження даного питання є не лише науково обґрунтованим, але й практично значущим для

забезпечення стійкого розвитку підприємств-виробників продукції тваринництва у нинішній економічній реальності.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Інноваційний розвиток аграрного сектору України, а також питання формування й аналізу економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств розглядаються в роботах багатьох українських науковців-економістів (Н. Андрушкевич, І. Вініченко, Н. Волкова, П. Іжевський, О. Карамушка, Я. Костецький, Ю. Сорока та ін.). Хоча результати їхніх досліджень мають суттєве теоретичне й прикладне значення, зазначена тематика досі залишається недостатньо вивченою. Окрім того, швидкі зміни у середовищі функціонування аграрних підприємств вимагають глибшого аналізу як самого потенціалу, так і його структурних компонентів.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Мета статті — проаналізувати ефективність та синергію взаємодії компонентів потенціалу економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Зазначимо, що сільське господарство у сучасних умовах виступає як відкрита система, функціонуюча в контексті глобалізованої економіки. Це означає постійну взаємодію з зовнішнім середовищем, обмін ре-

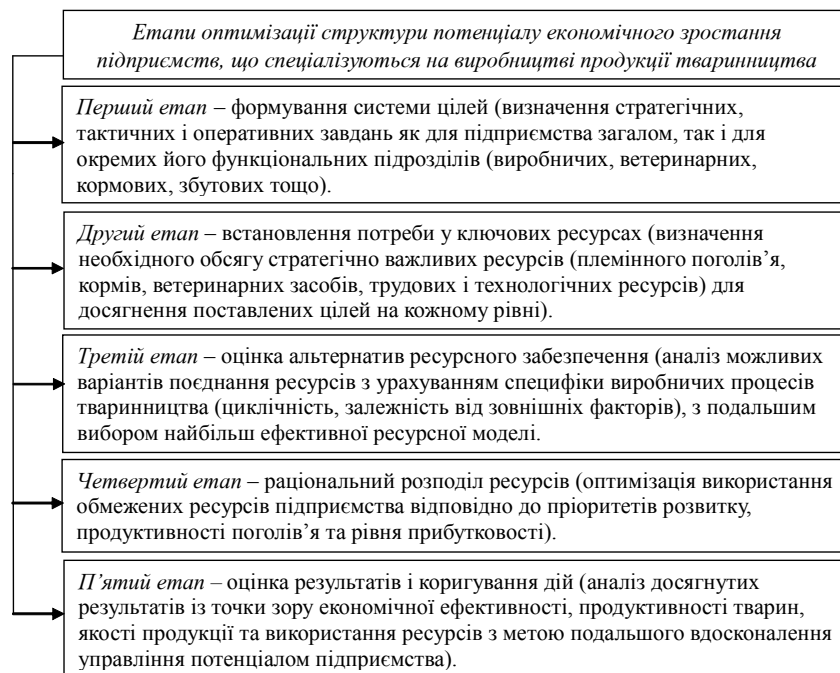

Рис. 1. Етапи оптимізації структури потенціалу економічного зростання підприємств, що спеціалізуються на виробництві продукції тваринництва

Джерело: складено автором на основі [1].

сурсами, технологіями та інформацією. З метою раціонального використання ресурсів, зміцнення конкурентних позицій та досягнення стратегічних цілей галузі важливо впроваджувати різноманітні форми синергії.

На думку Ю. Нестерука, Ю. Улянич та Н. Бутко, інтеграційні процеси в агропромисловому комплексі є важливим чинником досягнення синергетичних результатів [7]. Водночас ці автори, як і І. Вініченко та Ю. Сорока [2], акцентують увагу переважно на доцільності створення інтегрованих структур у межах окремих продуктових підкомплексів. Такий підхід, орієнтований переважно на інноваційно-технологічні аспекти формування споживчої цінності, водночас залишає поза увагою інші потенційні організаційні механізми розвитку аграрних підприємств, які можуть виходити за межі традиційного уявлення про побудову агропромислового комплексу [3].

Що стосується синергії, то це ефект, при якому спільна діяльність кількох елементів забезпечує результат, який перевищує суму їхніх індивідуальних зусиль. Як зазначають О. Карамушка, І. Шрамко та С. Горбонос [4], в аграрному секторі вирізняють такі основні види синергії:

— управлінська синергія, яка включає вдосконалення процесів прийняття рішень, узгодження дій різних структур або підприємств, обмін досвідом і знаннями. Це може проявлятися через спільне стратегічне планування, використання єдиних інформаційних платформ або співпрацю між великими агропромисловими підприємствами та малими господарствами з метою обміну експертизою;

— виробнича синергія, яка передбачає об'єднання виробничих процесів, спільне використання техніки, обладнання та земельних ресурсів, а також впровадження новітніх технологій. Наприклад, це може бути кооперація у вирощуванні взаємодоповнюючих культур або

спільне використання інфраструктури для переробки сільськогосподарської продукції;

— маркетингова синергія, яка полягає в координації зусиль щодо просування продукції, розширення ринків збуту, створення спільних брендів і проведення спільних рекламних кампаній. Такий підхід допомагає знизити маркетингові витрати та посилити позиції на внутрішніх і зовнішніх ринках;

— фінансова синергія, яка досягається через об'єднання фінансових ресурсів, спільне залучення інвестицій, оптимізацію кредитування та зменшення фінансових ризиків. Участь у кооперативах, асоціаціях чи спільних підприємствах дає змогу залучати більше капіталу і отримувати більш вигідні умови фінансування, ніж при індивідуальному веденні господарства.

Слід зазначити, що синергетичний підхід у сільському господарстві набуває дедалі більшого значення й не лише в Україні, а в усьому світі, оскільки дозволяє комплексно вирішувати стратегічні завдання, що постанали перед аграрною галуззю. Досягнення важливих цілей, що мають глобальне значення, стає можливим завдяки злагодженій взаємодії різних ресурсів, технологій, управлінських і виробничих рішень.

На думку Н. Андрушкевич, О. Телепенко, А. Тараненко [1], процес оптимізації структури потенціалу підприємства, з урахуванням синергетичного ефекту, доцільно реалізовувати у кілька послідовних етапів:

1. Формування системи цілей для підприємства загалом і його окремих підрозділів, що охоплює стратегічні, тактичні та оперативні завдання.

2. Визначення необхідного обсягу стратегічних ресурсів, які забезпечать досягнення кожної з поставлених цілей.

3. Аналіз можливих варіантів поєднання ресурсів із подальшим вибором найбільш ефективної конфігурації.

Таблиця 1. Особливості оцінювання складових економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва з урахуванням їх синергетичних зв'язків

<i>Складові потенціалу економічного зростання</i>	<i>Ключові показники ефективності</i>	<i>Вплив на зростання</i>	<i>Синергетична взаємодія з іншими компонентами</i>	<i>Ризики та виклики</i>
Виробничий потенціал	- Обсяги виробництва; - Продуктивність праці; - Коефіцієнт використання потужностей; - Собівартість одиниці продукції; - Витрати кормів на одиницю продукції.	Пряме збільшення пропозиції та доходу, зниження собівартості за рахунок ефекту масштабу.	З інноваційним (нові технології утримання), кадровим (кваліфікація персоналу), інвестиційним (оновлення обладнання).	Зношення обладнання, низька продуктивність, висока собівартість, несприятливі погодні умови.
Інноваційний потенціал	- Кількість впроваджених інновацій (нових технологій, порід); - Економія від впровадження інновацій; - Рентабельність інноваційних проєктів; - Скорочення термінів виробництва/циклів	Підвищення продуктивності, якості продукції, зниження витрат, створення нових видів продукції.	З виробничим (нові технології покращують процеси), фінансовим (потребує інвестицій), кадровим (потребує навчання).	Недостатнє фінансування, низька адаптивність персоналу, ризики впровадження непротестованих технологій.
Кадровий потенціал	- Рівень кваліфікації персоналу; - Плинність кадрів; - Заробітна плата; - Продуктивність праці; - Рівень задоволеності персоналу.	Збільшення ефективності виробничих процесів, підвищення якості продукції, зменшення витрат.	З виробничим (кваліфіковані працівники ефективніші), інноваційним (здатність впроваджувати нове), фінансовим (мотивація, навчання).	Нестача кваліфікованих кадрів, низька мотивація, висока плинність, відсутність системи навчання.
Фінансовий потенціал	- Рентабельність виробництва; - Коефіцієнт ліквідності; - Запас міцності; - Обсяг залучених інвестицій; - Витрати на обслуговування боргу.	Забезпечення стійкого фінансування, можливість інвестування в розвиток, покриття поточних витрат.	З інвестиційним (доступ до капіталу), виробничим (фінансування модернізації), інноваційним (інвестиції в НДДКР).	Недостатність власного капіталу, висока вартість залучення коштів, боргове навантаження, валютні ризики.
Інвестиційний потенціал	- Обсяг інвестицій в основні засоби; - ROI (Return on Investment); - Термін окупності проєктів; - Частка модернізованого обладнання.	Створення нових потужностей, модернізація існуючих, впровадження нових технологій, підвищення ефективності.	З фінансовим (доступність капіталу), інноваційним (інвестиції в інновації), виробничим (збільшення потужностей).	Недостатність джерел фінансування, високі ризики інвестицій, тривалий термін окупності, бюрократичні перепони.
Маркетинговий потенціал	- Частка ринку; - Рівень лояльності клієнтів; - Обсяги продажів; - Середня ціна реалізації; - Витрати на маркетинг.	Збільшення обсягів збуту, підвищення цін, формування позитивного іміджу, розширення ринків збуту.	З виробничим (відповідальність продукції попиту), інноваційним (просування нових продуктів), кадровим (якість обслуговування).	Жорстка конкуренція, зміни споживчих уподобань, низька впізнаваність бренду, неефективні маркетингові стратегії.

Джерело: складено автором на основі [3, 5, 6, 8].

4. Раціональний розподіл обмежених ресурсів підприємства з урахуванням пріоритетності завдань.

5. Проведення оцінки досягнутих результатів для коригування стратегії та подальшого вдосконалення управління ресурсним потенціалом.

На нашу думку, оптимізація структури потенціалу підприємств, що спеціалізуються на виробництві продукції тваринництва, вимагає комплексного підходу з урахуванням галузевої специфіки та можливостей досягнення синергетичного ефекту (Рис. 1). У тваринництві, де виробничі процеси тісно пов'язані з біологічними циклами, сезонними коливаннями та ринковими ризиками, важливо організувати управління ресурсами

так, щоб забезпечити максимальну результативність за мінімальних витрат.

Першочерговим завданням у цьому процесі є чітке формування системи цілей підприємства, що стосується як загальної стратегії розвитку, так і конкретних завдань для окремих підрозділів (виробничих, кормових, ветеринарних, логістичних тощо). Важливо, щоб цілі відповідали реальним можливостям підприємства і враховували як довгострокові перспективи, так і поточні потреби.

Далі необхідно визначити, які саме ресурси є першочерговими для досягнення цих цілей. Для підприємств-виробників продукції тваринництва це можуть

бути високоякісне поголів'я, корми, ветеринарні препарати, працівники з відповідною кваліфікацією, сучасне обладнання, а також технології, що забезпечують ефективність виробництва.

Після цього слід проаналізувати можливі варіанти поєднання ресурсів, оцінити їхню доцільність та взаємодію. Це дозволяє виявити найбільш ефективні моделі ресурсного забезпечення, які сприяють досягненню синергії, тобто коли результат від злагодженої роботи ресурсів перевищує ефект їх окремого використання.

Наступним кроком є розподіл ресурсів відповідно до потреб підприємства. В умовах обмеженості ресурсів, як-от кормів або площ для утримання тварин, дуже важливо розумно розставити пріоритети й забезпечити найбільш перспективні напрямки виробництва необхідною підтримкою.

Завершальним етапом виступає оцінка досягнутих результатів. У цьому контексті мова йде не лише про фінансові показники, а й про ефективність використання ресурсів, продуктивність тварин, якість продукції тощо. На основі цього аналізу підприємство може вдосконалити свої підходи, скоригувати стратегію і більш ефективно управляти власним потенціалом у майбутньому.

Одним із важливих напрямів, де синергія відіграє провідну роль, є забезпечення продовольчої безпеки. Поєднання зусиль у виробництві, переробці та логістиці дозволяє не лише підвищити обсяги виробництва сільськогосподарської продукції, а й зменшити її втрати на всіх етапах ланцюга постачання. Це сприяє стабільному доступу населення до якісних, безпечних та поживних продуктів харчування.

Не менш суттєвою є роль синергії у покращенні харчування, оскільки завдяки використанню інноваційних технологій, кооперації між виробниками та впровадженню сучасних агропрактик, створюються умови для виробництва більш різноманітної продукції, яка краще відповідає харчовим потребам усіх категорій громадян.

Синергія, крім того, є важливим фактором сталого розвитку сільського господарства та сприяє не лише економічній життєздатності підприємств, але й збереженню навколишнього середовища. Раціональне використання природних ресурсів, мінімізація шкідливого впливу на екосистеми та впровадження екологічно орієнтованих підходів — усе це стає можливим завдяки об'єднанню зусиль на різних рівнях аграрної системи.

Тож, завдяки комплексному впровадженню синергетичних підходів в аграрний сектор, особливо в умовах глобалізації, з'являються значні можливості, які дозволяють не лише суттєво підвищити ефективність та конкурентоспроможність галузі, але й робить її визначальним фактором у гарантуванні глобальної продовольчої безпеки та сталого розвитку.

В Табл. 1 представлено структурований аналіз основних складових потенціалу економічного зростання підприємств-виробників продукції тваринництва, деталізовано ключові показники ефективності для кожної складової, розкрито їх вплив на загальне зростання, висвітлено синергетичні зв'язки з іншими елементами системи, а також ідентифіковано потенційні ризики та виклики.

Як видно з Таблиці 1, ефективність економічного зростання в тваринництві не обмежується сумою окремих факторів. Навпаки, таблиця яскраво демонструє, як кожен компонент (від виробничого до маркетингового) вступає в синергетичну взаємодію з іншими, багаторазово посилюючи загальний потенціал. Наприклад, інвестиції в інновації (інноваційний потенціал) безпосередньо впливають на продуктивність та якість продукції (виробничий потенціал), що, в свою чергу, покращує фінансові показники та конкурентоспроможність.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Дослідження ефективності та синергетичної взаємодії компонентів потенціалу економічного зростання підприємств, які спеціалізуються на виробництві продукції тваринництва, засвідчує, що ключем до сталого розвитку та підвищення конкурентоспроможності таких підприємств є саме комплексний і взаємопов'язаний підхід до управління ресурсами. Злагоджена взаємодія виробничих, фінансових, кадрових, технологічних та управлінських ресурсів дає змогу досягати ефекту синергії, при якому результат перевищує суму індивідуальних зусиль окремих елементів.

Оптимізація структури потенціалу, орієнтована на досягнення стратегічних цілей підприємства, дозволяє ефективно використовувати наявні ресурси, адаптуватися до змін зовнішнього середовища, а також виявляти внутрішні резерви зростання. Це особливо важливо для підприємств-виробників продукції тваринництва, де специфіка біологічних процесів, залежність від природних і ринкових факторів вимагає гнучких, але системних рішень.

Тож, аналіз і впровадження синергетичних механізмів в управлінні потенціалом підприємств тваринництва не лише підвищує їхню економічну ефективність, але й створює підґрунтя для довгострокового розвитку в умовах зростаючої конкуренції та потреби у продовольчій безпеці.

На нашу думку, перспективним напрямом подальших наукових розвідок є дослідження цифровізації виробничих процесів у тваринництві як чинника посилення синергетичних ефектів. Інтеграція інформаційних систем, автоматизація обліку продуктивності, моніторинг стану поголів'я та логістичних ланцюгів можуть значно підвищити якість управління потенціалом підприємства.

Література:

- Андрушкевич Н. В., Телепенько О. В., Тараненко А. А. Особливості формування і аналізу економічного потенціалу сільськогосподарських підприємств. Підприємництво і торгівля. 2024. № 42. С. 5—11. DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-1256-2024-42-01>.
- Вініченко І. І., Сорока Ю. О. Ефективність використання ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств. Інвестиції: практика та досвід. 2015. № 22. С. 34—37.
- Іжевський П. Г., Стадник В. В. Аналітичне обґрунтування науково-методичних підходів до розвитку ре-

сурсного потенціалу агропідприємств. Економічний аналіз. 2017. Том 27. № 4. С. 196—204.

4. Карамушка О. М., Шрамко І. І., Горбонос С. О. Використання ефекту синергії для забезпечення сталого розвитку аграрного сектору Дніпропетровщини. Ефективна економіка. 2020. № 3. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/3_2020/66.pdf. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.3.64>.

5. Костецький Я. І. Стратегія формування і розвитку аграрного сектору України: теорія і практика: монографія. Тернопіль: ТНЕУ, 2017. 356 с. URL: https://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/37700/1/%D0%9C%D0%9E%D0%9D%D0%9E%D0%93%D0%A0%D0%90%D0%A4%D0%86%D0%AF%20%D0%9A%D0%9E%D0%A1%D0%A2%D0%95%D0%A6%D0%AC%D0%9A%D0%98%D0%99%20%D0%AF.I._%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%BB.pdf.

6. Науменко І. В. Оцінка рівня конкурентоспроможності в аграрному виробництві: практичні аспекти. 2016. URL: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/01/140.pdf>.

7. Нестерчук Ю. О., Улянич Ю. В., Бутко Н. В. Основи формування ресурсного потенціалу підприємств АПК та підвищення рівня їх капіталізації. Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва. 2012. Випуск 81 (2). С. 39—46.

8. Волкова Н. А. Сучасні проблеми розвитку економічного аналізу як інструменту ефективності діяльності: монографія. Одеса: 2012. 292 с.

References:

1. Andrushkevych, N. V., Telepen'ko, O. V. and Taranenko, A. A. (2024). "Features of the formation and analysis of the economic potential of rural enterprises", *Pidpryemnytstvo i torhivlia*, vol. 42, pp. 5—11. DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-1256-2024-42-01>.

2. Vinichenko, I. I. and Soroka, Yu. O. (2015), "The effectiveness of improving the resource potential of rural enterprises", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 22, pp. 34—37.

3. Izhevs'kyj, P. H. and Stadnyk, V. V. (2017), "Analytical framework of scientific and methodological approaches to the development of resource potential of agricultural enterprises", *Ekonomichnyj analiz*, vol. 27, vol. 4, pp. 196—204.

4. Karamushka, O. M., Shramko, I. I. and Horbo nos, S. O. (2020), "Vikoristaniya effect of synergy to ensure the development of the agricultural sector of Dnipropetrovsk region", *Efektivna ekonomika*, vol. 3. available at: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/3_2020/66.pdf. (Accessed June 20, 2025). DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.3.64>.

5. Kostets'kyj, Ya. I. (2017), *Stratehiia formuvannia i rozvytku ahrarnoho sektoru Ukrainy: teoriia i praktyka*. [Strategy for the formation and development of the agricultural sector of Ukraine: theory and practice], TNEU, Ternopil', Ukraine. available at: https://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/37700/1/%D0%9C%D0%9E%D0%9D%D0%9E%D0%93%D0%A0%D0%90%D0%A4%D0%86%D0%AF%20%D0%9A%D0%9E%D0%A1%D0%A2%D0%95%D0%A6%D0%AC%D0%9A%D0%98%D0%99%20%D0%AF.I._%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%BB.pdf.

D0%AC%D0%9A%D0%98%D0%99%20-%D0%AF.I._%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%BB.pdf. (Accessed June 14, 2025).

6. Naumenko, I. V. (2016), "Assessing the level of competitiveness in agricultural production: practical aspects", available at: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2017/01/140.pdf> (Accessed June 30, 2025).

7. Nesterchuk, Yu. O., Ulianych, Yu. V. and Butko, N. V. (2012), "Fundamentals of forming the resource potential of agricultural enterprises and promoting the level of their capitalization", *Zbirnyk naukovykh prats' Umans'koho natsional'noho universytetu sadivnytstva*, vol. 81 (2), pp. 39—46.

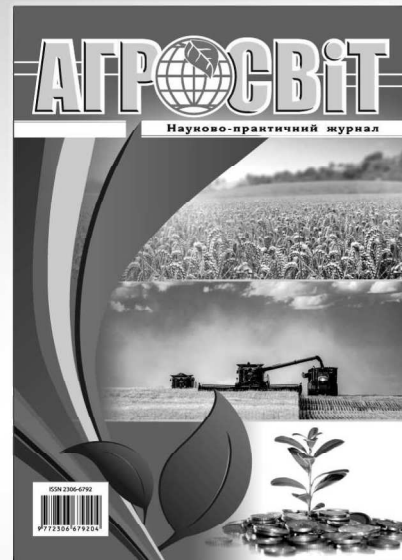
8. Volkova, N. A. (2012), *Suchasni problemy rozvytku ekonomichnoho analizu iak instrumentu efektyvnosti diial'nosti*, [Current problems in the development of economic analysis as a tool for operational efficiency], Odesa. Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 08.07.2025 р.

АГРОСВІТ

<https://nayka.com.ua>

Передплатний індекс: 23847

Виходить 24 рази на рік

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б»)

Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292